

İstiğfarla Yıkanan Gözler

– Nuray AYHAN · 12 Aralık 2013

Gözler batarken geceye
Uykular düşer tuzaklara
Hislerin elinde bir mendil
Sallanır uzaklara

Hani zindana mahpus
Olur ya sözler sus pus
Kan ter içinde kalır lisân
Konuşamaz olurda lâl kesilir insan

Anlatacak ne çok şey var oysaki
Doğmamış sabahlara çöker karanlık
Dertler birikmiş bir nehir
Denizlere ulaşırsa zifri kir

İstiğfarla yıkanan gözler
Secdesi yok ah eden sözler
Karanlığın için de gizli bir el
Tutun haydi tövbelerle arında gel

Aciz bir mahlûkun iniltileridir
Gecedен seherlere akan

İmdat diliyor fani
Çark etti yolun sonu çıkmaz sokak
İdrak edecek
Olsun
Olmalı
Usu nihayetin de doğruyu bulmalı
Zaman bu akıp gidiyor
Emekler zahmetler boşa gitmiyor
Bir yâri baki bizi bizden iyi biliyor
Bir kapı kapandıysa
Ötekini açıyor

İsyankâr duygular
Tamahı bitmeyen arzular
Sınavdır finali belirsiz
Cevabı ebette sorular
Yanılışı doğruyla buluşturup
Tek olanla anlaştılar
Umutlar o yönde
Kevser'i içip cennet sarhoşu oldular
Fanilikten uçup bekaya kondular.

Nuray AYHAN...